

**עת"א 22/06/1937 - מוחמד עליאן נגד הממונה על עבודות שירות -
מפקדת גוש דרום ירושלים, מדינת ישראל**

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 22-06-1937 עליאן נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום ירושלים ואח'

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
עוותר	מוחמד עליאן
נגד	1. הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש דרום ירושלים
משיבים	2. מדינת ישראל
בשם העותר:	עו"ד בדריה עותמן

פסק דין

א. רקע תמציתי

1. במסגרת הליך פלילי שהתנהל בעניינו של העותר נגזרו עליו, בין היתר, חמשה חודשי מאסר בפועל, ונקבע כי הוא ישא אותו בעבודת שירות (ת"פ 20-08-17097, גזר דין מיום 23.1.22). העותר החל לבצע את העבודה, אולם בחולף ימים ספורים נעצר במסגרת הליך אחר המתנהל נגדו.
2. ביום 27.4.22 נערך לעותר שמע, וביום 24.5.22 החלטת הגורם המוסמך להפסיק את עבודה השירות של העותר, בשל העובדה שהוא אינו יכול לבצע נוכחות מעצרו.
3. בעקבות זאת הגיע העותר את העתירה שכאן, מכוח סעיף 51(טג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). בעתרה עתר העותר לבטל את ההחלטה לחייב את העותר לעבודתו, וביקש שהות להגיש נימוקים מפורטים.
4. השהות ניתנה, אך במקום נימוקים מפורטים הגיע העותר הודעה שבה צהר בו למעשה מעתיירתו לבטל את ההחלטה. במקום זאת ביקש העותר להורות כי ימי מאסרו (שבعقبות הפסקת עבודתו עליו לרצותם מחורי סוג ובריח) ימננו מיום מעצרו, ולא ממועד ההחלטה בדבר הפסקה. בהמשך הגיע העותר נימוקי עתירה, שגם בהם ביקש למעשה להוותר את ההחלטה על כנה, אולם שב וביקש להורות על מנת ימי מאסרו ממועד המעצר, וזאת לדבריו "לפנים משורת הדין".
5. בהחלטה שנייתה ביום 23.6.22 ציין כי לכואורה העתירה במתוכנותה הנוכחית מיצתה את עצמה, וכי אם תינתן החלטה בעניין אופן מנתין ימי המאסר והעותר יוכל להשיג עליה הוא יכול לעשות כן בכפוף לכל דין. העותר נתבקש להתייחס לאמור, ונקבע כי העדר התייחסות יתפרש כחזירה מן העתירה.

6. היום הגיע העותר התייחסות שבה הודה כי העתירה המקורית, שבה נתבקש לבטל את החלטת הממונה, אינה עומדת עוד על הפרק. עם זאת העותר שב על בקשתו להורות כי ימי מאסרו ימננו ממועד מעצרו, וגם

הפעם לא נימק את בקשתו למעט הפניה לעקרון של "לפניהם משורת הדין".

ב. דין והכרעה

7. דין העתירה להידחות על הסוף, משורה של טעמים.

ראשית, העתירה הוגשה נגד החלטה להפסיק את עבודות השירות, וזאת מכוח סעיף 51ט(ג) לחוק העונשין. אלא שלועת זו מתרבר כי העוטר אינו מבקש לעתור נגד אותה החלטה, והוא מעוניין להותירה על כנה. בנסיבות אלה, העתירה במתוכננתה הנוכחית מיצתה את עצמה.

שנית, העוטר מבקש ליתן הוראות בנוגע למניין ימי מסרו, אולם לא הוצאה כל החלטה בעניין זה שנגדה ניתן לעתור. ככל שתתתקבל החלטה כזו, והעוטר יסביר שકמה לו עילה להשיג עליה, הוא יוכל לעשות כן באופן המתאים ובכפוף לכל דין.

שלישית, העוטר לא הביר מקוחஇזחַדְן הוא מבקש למנוע את ימי מסרו החל ממועד מעצמו, ואת בקשתו בסיס כאמור על האפשרות לעשות כן "לפניהם משורת הדין". אלא שבכל הבוד, נימוק זה אינו מקיים עילה לקבללת העתירה (ולענין אופן מניין הימים שבין השימוש בעניינו של עובד שירות להחלטה להפסיק את עבודותיו ראו והשוו לסעיף 51ט(א1) לחוק העונשין, שמננו עולה לכארה כי כאשר העוטר אינו מבצע את עבודות השירות בתקופה שקדמה להחלטה הרי ישנים אלה לא ימננו במניין ימי עבודה השירות).

8. העתירה נדחתת אפוא על הסוף. אין בכך כדי למנוע מן העוטר להשיג על כל החלטה שתתקבל בעניין מניין ימי מסרו, בכפוף לכל דין.

ניתן היום, כ"ט סיון תשפ"ב, 28 יוני 2022, בהעדך הצדדים.